

lämpligt prövas, berättiga enskilde personer eller bolag, hvilka intill 1877 års lagtima riksdays början kunna undfå Eders Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan omförmälda förmåner.

Riksdagen, som icke funnit något att erinra vid hvad sålunda blifvit föreslaget, har till denna nådiga framställning lemnat sitt bifall.

Med underdåligt tillkännagifvande häraf, framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 4 Mars 1876.

N:o 6.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 Mars 1876.
— — — — Andra Kammaren den 4 — —

Riksdagens underdåliga Skrifvelse, angående utbetalning af på Riksgäldskontoret anvisade anslag.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 11.)

S. A. K.

I skrifvelse till Statskontoret den 2 Augusti 1875 anhöll Styrelsen öfver Statens jernvägstrafik, att Statskontoret måtte den 5 i samma månad ställa till dess förfogande två millioner kronor utaf det till anskaffning af lokomotiv och vagnar och delar deraf utaf 1875 års riksdag beviljade anslag. Till följd deraf aflät Statskontoret den 4 till Riksgäldskontoret reqvisition å samma belopp. Några dagar förut hade Statskontoret hos Riksgäldskontoret reqvicerat en million kronor utaf det år

1874 beviljade anslaget till statens jernvägsbyggnader. Fullmäktige i Riksgäldskontoret hade således att vid sin sammankomst den 5 Augusti fullgöra begärd utbetalning af tillsammans tre millioner kronor, hvilket äfven skedde; men i sammanhang dermed fäste Fullmäktige i skrifvelse till Statskontoret dess uppmärksamhet på önskvärdheten deraf att så betydliga belopp, som det då utanordnade, så vidt ske kunde, icke på en gång uttages, utan att Fullmäktige blifvit derom underrättade något längre tid förut än vid ifrågavarande uttagning egt rum.

I sin berättelse angående Riksgäldskontoret hafva Riksdagens senast församlade revisorer, hvilka lika med Fullmäktige funnit det ej i första hand kunna bero på Statskontoret att låta Fullmäktige i någorlunda god tid förut få kännedom om förestående behof af de utaf Riksdagen på Riksgäldskontoret anvisade medel, förmenat det icke böra möta någon synnerlig svårighet för den eller de vederbörande, som hafva att använda medlen, att meddela en sådan underrättelse, och alltså föreslagit Riksdagen att hos Eders Kongl. Maj:t i underdåningthet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att, då anslag af större belopp skola från Riksgäldskontoret uttagas, i god tid förut derom lemma nämnda verk underrättelse.

Fullmäktige hafva i sitt häröfver afgifna utlåtande förklarat, att ehuru några svårigheter för Riksgäldskontoret ej förefunnits att vid anfordran fullgöra de verket ålliggande utbetalningar, de likväl ej kunde annat än med revisorerne instämma deri att det vore önskvärdt att, då anslag af större belopp skola från Riksgäldskontoret uttagas, Fullmäktige, för så vidt sådant utan svårighet för vederbörande ske kunde, i någorlunda god tid förut derom erhölle underrättelse.

Då behovet af så betydliga belopp som de ofvan nämnda torde endast undantagsvis så hastigt uppkomma, att det ej tidigare än några dagar förut kan beräknas, och det vid sådant förhållande ej kan vara annat än fördelaktigt och leda till lättnad vid liqviden, att det verk, som skall tillsläppa medel till utbetalningen, någorlunda tidigt om densamma erhåller underrättelse, får Riksdagen i underdåningthet hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes anbefalla vederbörande att, då på Riksgäldskontoret anvisade anslag af större belopp skola uttagas, för så vidt sådant utan svårighet ske kan, i någorlunda god tid förut derom underrätta det verk, hos hvilket medlen skola reqvireras.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 4 Mars 1876.